

[Holger K. Nielsen]

slaget i martspakken. Det var ikke vores livret, men vi støttede det ud fra den helt klare forudsætning, at der faktisk kom en løsning på problemet. Derfor vil vi godt have at vide her i salen i dag, om denne del af martspakken har virket, om man har en oversigt over det, og i givet fald hvad man har tænkt sig at gøre ved praktikpladsproblemet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gentage, at der i næste uge bliver omdelt et 13 sider langt værk fra undervisningsministeren om uddannelsesstilbud. Jeg vil bede om, at man har lidt tålmodighed. Til januar, præcis på det tidspunkt, hvor den tidligere regering bebudede det, kommer der en redegørelse om lære- og praktikplads-situationen. Derfor har jeg i dag overhovedet ikke taget stilling til noget som helst, og jeg har da allermindst lukket op for tankerne om en obligatorisk kvotaordning. Den misforståelse vil jeg gerne mane i jorden her. Jeg sagde blot til fru Ebba Strange, at situationen kan blive så alvorlig, så alt må overvejes.

Jeg vil gerne forsikre hr. Nørgaard Sørensen om, at der er ikke noget, der kommer til at ligge brak, og at den pause, der nu bliver på erhvervsuddannelsesområdet, netop vil blive brugt til at forbedre erhvervsuddannelserne, til at sikre, at inden vi eventuelt går over til en enhedsuddannelse et af de kommende år, har gjort modellen endnu bedre end den, der foreligger i dag. Jeg kan love hr. Nørgaard Sørensen, at vi kommer ikke til at ligge på den lade side i det spørgsmål.

Endelig kan jeg forsikre fru Helle Degn om, at jeg ikke har trukket i land med hensyn til at skaffe flere pladser på de videregående uddannelser. Der bliver flere pladser, sådan som også statsministeren meget klart sagde i sin tale.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hvis debatten ikke har vist andet i dag, har den i hvert fald vist det, som statsministeren fremhævede, at ungdomsarbejdsløsheden er et meget alvorligt problem for det danske samfund. Jeg tror, der er enighed i folketinget om, at der bør gøres noget alvorligt for at få ungdomsarbejdsløsheden bekæmpet. Det, vi så håber på, er, at der kan findes nogle fælles midler, og at et så bredt

flertal som muligt i dette ting kan tilslutte sig disse midler.

Mange af ordførerne har i løbet af eftermiddagen været inde på ungdomsgarantiordningen eller forsøgene hermed. Fru Ritt Bjerregaard beklagede, at ungdomsgarantien ikke blev vedtaget. Jeg kan jo kun sige, at det gjorde den jo heller ikke dengang, det var socialdemokratiet, der havde regeringsmagten, for da lykkedes det jo ikke at få vedtaget en egentlig lovgivning om en ungdomsgaranti. Men det, man fik igennem, var, at man skulle køre en forsøgsordning i to amter. Så bebudede man ganske vist, efter at man havde måttet opgive i første omgang, at man senere ville forsøge at komme med ét lovfor-slag herom.

Det, regeringen har tilkendegivet, er, at vi finder, at vi ikke kan tilslutte os det tidligere socialdemokratiske forslag om, at man skal indføre en landsdækkende ungdomsgaranti à la den model, som de to forsøgsamter har haft. Det er vores opfattelse, at vi alligevel kan være enige i meget af det, som fru Ritt Bjerregaard sagde, at det var vigtigt at tilbyde de unge job eller uddannelse, men i forslaget til motiveret dagsorden siger man jo uddannelse eller job, og så er det jo altså bare et spørgsmål om, hvordan vi får givet de unge disse muligheder.

Fra denne regerings side lægger vi, som også undervisningsministeren har fremhævet det, meget stor vægt på, at det, vi først og fremmest skal tilbyde de unge, er uddannelse. Det gør vi, fordi alle undersøgelser har vist, at de unge, der klarer sig dårligst i det danske samfund, er dem, der er gået ud uden afgangseksamen fra folkeskolen, eller som ingen uddannelse har fået i øvrigt i samfundet. Derfor er det meget væsentligt, hvis man vil gøre noget for de unge, at man giver dem en mulighed for at få en boglig eller en faglig uddannelse.

Jeg er også enig i, at det er ikke nok at give et tilbud om uddannelse. Jeg tror, det kan være rigtigt, som andre har peget på ved lidt negativt at sige, at der skulle også være brug for nogle lappeløsninger. Jeg forstår egentlig godt, hvad man mener, hvis vi skal opfatte det positivt. Der er brug for, at vi har noget, vi kan tilbyde de unge, der f.eks. kommer ud fra skolen, og som er ikke-motiverede eller senmodne, eller hvad vi skal kalde dem, for direkte at gå ind i et uddannelses-